

Na pražském půlmaratonu v roce 2012 jsem na této trati debutoval, vždyť pár měsíců předtím jsem vlastně začal tak nějak běhat. Ne zas tak často, ale daleko, jestli se dají dávky mezi 15-18 km považovat za daleko. Od ledna jsem měl v nohách nějakých 260 kilometrů, takže to tentokrát nebylo o tom, zda to uběhnu, ale jak a za kolik. Osobák v rámci RunCzech ligy mám 1:45:15 hod. z Karlových Varů, moc jsem chtěl v Praze jít pod 1:45:00. Nakonec se to nepovedlo. Byť bylo naprosto ideální počasí, byl jsem zdravý a cítil jsem se dobře, nedostal jsem se po 5 minut na kilometr. Možná na škodu byl rekordní počet běžců - přes 12 tisíc nás bylo - protože jsem byl několikrát na trati uzamčen a musel jsem ostatní buď obíhat, nebo se i téměř zastavit. Na dalších půlmaratonech už tak těsno nebude.

Byť na fotkách vypadám jak čtyřicátník v posledním tažení, neběželo se mi špatně. Byť běhám zásadně bez sporttesteru, dokázal jsem udržet téměř pořád stejné tempo - čehož následkem je fakt, že jsem ve výsledkové listině mezi pátým kilometrem a cílem předběhl přes šest set běžců. Nakonec jsem se v celkové klasifikaci vešel s časem 1:45:25 hod. mezi prvních 2500 závodníků, což mě potěšilo.

V sobotu 12.4. si v rámci tréninku střelím oblíbený Bakovský půlmaraton /loni se mi tam moc líbilo/ a předtím, než se znovu pokusím dostat v Karlových Varech nebo Českých Budějovicích nebo v Olomouci či v Ústí nad Labem dostat pod těch 105 minut na půlmaratomu, čeká mě v neděli 11.května druhý životní maraton, opět v Praze. Půlky mám už teď stažené a musím přiznat, že první co mě minulou sobotu v Praze napadlo po proběhnutí půlmaratonské cílové pásky, byla myšlenka, že dva půlmaratony za sebou prostě nemůžu dát. Ale musím - ještě mám 30 dní na trénink. Držte palce.

david.odnoha@seznam.cz